

do rúk zlých, skazených a bezbožných ľudí. Pošli im rýchle anjela milosrdenstva a zachráň ich z núdze. Pane a Bože môj, zošli posilu na všetkých, ktorí sú tiesnení akýmkoľvek druhom súženia.“

Štvrtok
10.3.2022

Dvaja muži sa stretli na spoločnej večeri. Boli priatelia, rozprávali sa o všetkom možnom a nakoniec až do noci diskutovali o tom, či existuje Pán Boh. Došli k záveru, že nie...

Potom si ľahli a išli spať. Na druhý deň ráno sa jeden z priateľov zobudil a hľadal toho druhého. No nikde ho nebolo. Až keď sa šiel pozrieť do záhrady, uvidel, ako usilovne odrieka rannú modlitbu. Prekvapene sa ho spýtal:

„Čo to robíš?“

„Veď vidíš,“ modlím sa.

„Ako to? Veď sme o tom hovorili dlho do noci a uzavreli sme to tak, že Boh neexistuje. A ty teraz sedíš a modlíš sa rannú modlitbu?“

Priateľ sa mu pozrel do očí a povedal: „Áno, je to tak. To včera boli teórie. To dnes je to, ku čomu ma volá moje srdce.“

„Svojou modlitbou Ťa, Pane, veľmi prosím. Tým, ktorí sa vzdialili tvojmu pravému poznaniu, daj, aby spoznali tvoju slávu.

A všetkým, ktorí odišli zo sveta bez cnostného života a bez viery, buď, Pane, Obhajcom, pre svoje telo, ktoré si od nich prijal. Aby Ti svet ako svorný zástup zhromaždený v jednom tele mohol vzdávať chvá-

lu: Otcu, Synu a Duchu Svätému v Nebeskom Kráľovstve, v šťastí bez konca na veky vekov.“

Piatok
11.3.2022

Malej Aničke sa narodil braček. Neustále prosila rodičov, aby mohla zostať so svojim novým bračekom sama. Ale rodičia sa báli. Prečo nás prosí o niečo také? Čo tam s ním chce robiť? Neublíži mu? Takéto a podobné otázky im vírili hlavou. Anička sa však javila veľmi milá a láskavá ku svojmu bračkov. Stále však túžila zostať s ním sama. Rodičia jej to teda nakoniec dovolili.

Anička celá naradostená vošla do detskej izbičky a privrela za sebou dvere. Rodičia ticho pristúpili k dverám a cez úzky pásik privretých dverí zo zvedavosti sledovali, čo sa bude diať. Malá Anička ticho pristúpila k bračkov, priložila si tváričku k jeho tváričke a pokojne povedala:

„Braček môj, povedz mi, ako vyzerá Boh. Pomaly na to začínam zabúdať...“

„Boh uviedol svet k existencii svojou milosťou a milosťou ju tiež aj riadi. A hoci každý deň urážame jeho dobrotu svojou hlúposťou na cestách blúdenia, neprestáva v láske každý deň uvažovať vo vzťahu k nám pre náš úžitok o veľkých dobrách. Dozvedáme sa tak o množstve veľkej lásky Stvoriteľa. A hoci vidí náš spôsob života, ktorý hromadí plody rozkladu a vedie

ku konečnej záhube, predsa vo svojej veľkoleposti obnoví z prachu naše bytie. Dovedie nás k podobnosti Božej a žiarivej slávy. A do stavu, v ktorom sa všetci staneme synmi Božími.“

Šobota
12.3.2022

„Nespočetné svety bez hraníc uviedol do bytia a zástupy anjelov, ktoré nie je možné spočítať, stvoril z ničoho. Prebýval vo vlastnom Bytí a nebolo nikoho, kto by ho donútil, pretože nič neexistovalo, zo svojej vlastnej vôle. Svojou vlastnou milosťou dovolil a zachcelo sa mu, aby boli svety stvorené a aby ho poznali. Dokonal stvorenie zo svojej milosti a tiež, nám ľuďom dovolil, aby sme vďaka jeho tvoriacemu činu prehovorili. Aby sme mohli stáť pred ním a rozprávať sa s ním v modlitbe a aby sme mysľou prijímali onú slávu božského Bytia.“

Žiaci mali veľa otázok o Bohu.

Učiteľ im povedal:

„Boh je Nepoznaný a Nepoznatelný. Každé tvrdenie o ňom, každá odpoveď na vašu otázku bude umenšením pravdy o ňom.“

Žiaci zostali zaskočení: „V tom prípade, prečo o ňom hovoríte?“

Učiteľ sa na nich pozrel, usmial sa a spýtal sa ich: „A prečo vták spieva?“

polcová streda a prvý TÝŽDEŇ 2022
Pôstne listy

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

Polcová streda
2.3.2022

„Pôst je vynikajúci bojovník za každú čnosť, začiatok zápasu, koruna zdržanlivých, krása svätosti, nádhera čistoty, začiatok kresťanskej cesty, matka modlitby, studňa striedmosti a prezieravosti, učiteľ tichosti a predchodca všetkých dobrých skutkov. Ako keď si zdravými očami užívame svetlo, tak túžba po modlitbe sprevádza pôst, ktorý sa koná rozvážne... I Spasiteľ, keď sa ukázal svetlu pri Jordáne, začal týmto. Veď po svojom krste sa postil štyridsať dní a štyridsať nocí. Podobne všetci, ktorí sa vydali v jeho stopách, začiatok svojho boja postavili na tomto základe.“

K jednému mníchovi prišiel mladík a spýtal sa ho: „Ako dlho mi pravdepodobne bude trvať, než dosiahnem svätosť?“ - „Desať rokov,“ odpovedal mních. - Mladík bol šokovaný: „Tak dlho?“ pýtal sa neveriacky. - „Nie, zmýlil som sa. Dvadsať rokov,“ odpovedal mních. - Mladík na to: „Ale prečo ste tú dobu zdvojnásobili?“ - Mních na to odpovedal: „Keď nad tým uvažujem, tak v tvojom prípade to bude pravdepodobne tridsať rokov.“

Štvrtok
3.3.2022

Bol raz jeden vyčerpaný drevorubač, ktorý neustále plytval časom a energiou, pretože sekal s tupou sekerou. To preto, ako sám tvrdil, že nemal čas sa na chvíľu zastaviť a nabrúsiť ju...

„Pred pokušeniami sa bohužiaľ človek často modlí k Bohu, ako by bol niekto cudzí. Ale keď vojde do pokušenia z lásky k Nemu, potom mu Boh okamžite prichádza na pomoc, akoby bol človeku niečo dlžný. Boh sa s tým pokušením vysporiada ako jeho skutočný priateľ, pretože ten človek bojoval s jeho Nepriateľom a porazil ho nie z vlastnej, ale z vôle Božej. To znamenajú slová: „modlite sa, aby ste nevošli do pokušenia.“

Modli sa, aby si nevošiel do toho pokušenia pre svoju povýšenosť, ale z lásky k Bohu. Aby tak v tebe víťazila Božia moc. Modli sa, aby si nevošiel do skúšok, kvôli hlúposti svojich myšlienok a skutkov, ale skôr kvôli tomu, aby mohla byť vyskúšaná tvoja láska k Bohu a aby v tvojej trpezlivosti bola oslávená jeho sila.“

Piatok
4.3.2022

Keď bol jeden mních týždne v pustatine a meditoval, prichádzali žiaci z mnohých krajov, aby sa k nemu pridali. Pri jednej z takýchto návštev bol jeden žiak pristihnutý pri krádeži. Predniesli záležitosť mníchovi s prosbou, aby bol páchatel vyhnaný. Mních prípad ignoroval. O niečo neskôr bol ten istý zlodej znova prichytený pri čine. Ale mních príhodu opät nechal tak. Ostatní žiaci boli rozhnevaní. Spísali žiadosť, v ktorej požadovali vyhnatie zlodeja a prehlasovali, že inak sami všetci odídu. Keď si mních list prečítal, zavola všetkých k sebe: „Ste múdri bratia,“ povedal. „Vy viete, čo je a čo nie je správne. Chodte niekam inam a študujte, ak chcete, ale tento úbohý brat nie je schopný ani rozlišovať medzi správnym a nesprávnym. Kto ho má učiť, ak to neurobím ja? Ja ho tu ponechám, aj keby ste vy všetci odišli.“ Tvár brata, ktorý kradol, zmáčali prúdy slz a všetka túžba kradnúť ho opustila.

„Človek môže mať pokorné srdce z dvoch dôvodov. Buď na základe správneho poznania

svojich hriechov. Alebo z rozjímania o poníženosti nášho Pána. Z rozjímania o Božej veľkosti, o tom ako veľmi sa Pán vo svojej veľkosti ponížil, aby mohol k nám ľuďom hovoriť a rôznymi spôsobmi nás vyučoval – ponížil sa tak, že prijal i ľudské telo. Koľko toho Pánovo telo znášalo? Čím všetkým muselo prejsť? V akom opovržení sa ukázalo svetu? A pri tom stále požíval nevýslovnú slávu na výsostiach u Boha Otca s anjeli, ktorí sa pri pohľade na neho zachveli, keď zažiarila v jeho radách sláva jeho tváre! Ale nám sa zjavil v takej poníženej podobe, že sa ho ľudia v jeho obyčajnom vzhľade mohli zmocniť a poviesť ho na drevo.“

Sobota 5.3.2022

Učiteľ sa pýtal detí: „Čo potrebuje človek, aby bol šťastný?“ Odpovede boli rôzne: „Pekný byt, dobré jedlo, peniaze, život bez bolesti...“

Učiteľ im pomohol: „Prácu, uznanie druhých, Božie poženanie...“

Všetko bolo pekne pod sebou zapísané na tabuli. „Zabudli sme ešte na niečo?“ opýtal sa učiteľ.

Jedno dievčatko sa prihlásilo a povedalo: „Áno, zabudli sme na človeka.“

„Človek sa buď približuje k Bohu alebo odpadne od pravdy. Záleží na smere, akým sa jeho myseľ vydala a nie na vonkajších prejavoch toho, čo robí alebo zanedbáva. Mnoho pustovníkov ani

nepoznalo žalmy a predsa ich modlitby vystupovali k Bohu ako oheň v dôsledku ich vynikajúcich návykov a poníženosti mysli, ktorú si osvojili. Ich slová prenasledovali démonov ako muchy. A démoni zmizli hneď, akonáhle sa priblížili.“

1. pôstna Nedela 6.3.2022

Jedna mamička sa usilovala dať základy morálky svojmu synkovi a rozhodla sa ho konfrontovať s miznúcimi koláčikmi, čo boli odložené v obývačke.

„Vieš, že keď si si bral koláčik bez dovolenia, aj keď ja som to nevidela, Boh bol pri tebe?“

„Áno,“ smelo odpovedal chlapec.

No koláčiky mizli aj naďalej.

Ale mama trpezlivo pokračovala ďalej: „Vieš, že Boh ťa v tej chvíli videl?“

„Áno, viem mami.“

„A čo si myslíš. Čo by povedal na tvoje správanie?“

„Povedal by mi: Sme tu len my dvaja. Zober si dva!“

„Nechcem nútiť chorých alebo slabých, aby dodržiavali zákon. Ani nechceme niekoho zaväzovať k tomu, čo je pre neho momentálne nemožné urobiť. Aj chatrné a bezvýznamné veci, vykonané pre Nehu v dobrej vôli, prijme spolu s veľkými a dokonalými

skutkami. Ved' Boh, ktorý je dobrý a milosrdný, nemá vo zvyku súdiť slabosť prirodzenosti človeka. On ale súdi, keď sme zanedbali urobiť to, čo sme urobiť mohli.“

Pondelok 7.3.2022

Dedko viedol za ruku svoju vnučku a ukázal jej mohutný strom.

„Pozri sa na ten strom, ako veľmi musí bojovať.“

„Dedko, ale čo vlastne robí?“

„Spája nebo so zemou. A to je veľmi ťažká úloha. Pozri sa na jeho kmeň, celý je vráskavý a plný uzlov. A cez kmeň je množstvo vlákien, ktoré ho držia pohromade. Hore sú konáre a dole korene. Korene si hľadajú cestu v zemi a konáre vo

vzduchu. Je to veľmi namáhavá práca.“

„Dedko, ale ved' oveľa ľahšie je raziť si cestu pod zemou ako vo vzduchu.“

„Nie tak celkom dievčatko. Keby to tak bolo, konáre by neboli tak veľmi dokrútené

a dolámané.“

„Ale prečo to je tak namáhavé? Čo to spôsobuje?“

„Vietor. Ten by chcel odtrhnúť nebo od zeme. No tento strom drží zatiaľ pevne. Vyhráva!“

„Pane, klopem na dvere tvojho zľutovania. Pošli pomoc môjmu srdcu, ktoré je otrávené množstvom vášni a mocou temnoty. Ved' vidíš moje skryté rany...“

Vzbud' vo mne ľútosť, hoci aj tým, že mi ukážeš neúmernú ťarchu mojich hriechov. Ved' keby sa mi dostalo skutočné poznanie mojich hriechov v plnom rozsahu, Pane, moja duša by z tej horkej bolesti zahynula... Meno Ježiš - kľúč ku všetkým darom - otvor mi veľké dvere do svojej pokladnice, aby som tam mohol vstúpiť.

A chválou vychádzajúcou zo srdca ťa mohol oslavovať za tvoje milosrdenstvo, ktoré som zakúšil v týchto posledných dňoch. Ved'

si prišiel a obnovil ma poznáním.“

Utorok 8.3.2022

Rečník na konferencii začal prejav tým, že zamával zelenou stoeurovou. „Kto chce túto bankovku?“ opýtal sa publika. Zdvihlo sa veľa rúk a rečník pokračoval: „Skôr ako vám ju dám, musím s ňou ešte niečo urobiť.“

Pokrčil ju v rukách a opýtal sa: „Je tu niekto, kto ju ešte stále chce?“

Ruky sa znova zdvihli.

„A ak urobím s ňou ešte toto?“

Hodil bankovku o zem a pošliapal ju. Potom ju znova ukázal ľuďom. Bola úplne zničená a špinavá.

„Ešte ju niekto z vás chce?“

Všetky ruky sa aj teraz zdvihli. Hoci bankovka bola doničená, nestratila svoju hodnotu.

Aj keď sme pošliapaní, predsa nestrácame svoju hodnotu...“

„Ty si, Pane, nablízku svojou pomocou každému, kedykoľvek potrebuje. A tvoje dvere sú otvorené naliehavým prosbám všetkým vhod a nevhod. Ty sa neznehucuješ nad hriešnikmi a tvoja Vznešenosť necíti odpor k duším, ktoré sú poškvrené všetkými druhmi hriechov. Nao-pak, vyťahuješ z nekonečného zla všetkých. Vráťane mňa, Pane, ktorý som úplne pošpinený. Pretože si ma uznal za hodného, aby som pred tebou padol na tvár a s hrdosťou vyslovil tvoje Sväté

meno svojimi ústami.“

Streda 9.3.2022

V jednej záhrade, uprostred stromov, kríkov, kvetov a voňavých záhonov rástli buk a ruža. Buk bol veľký strom a jeho konáre vytvárali nádher-nú korunu, ktorá sa pyšne rozprestierala nad maličkými kvetmi záhrady.

Ruža bola len malý výhonok s niekoľkými zelenými lístkami a množstvom ostrých trňov.

Vyzerala veľmi biedne a zdalo sa, že už už zvädné. Buk, ktorý bol plný života, sa zabával tým, že sa jej posmieval: „Si len mi-zerná, ostnatá halúzka!“

Keď fúkal vietor, buk vedel rozochvieť svoje listy tak, aby vytvárali fascinujúce melódie. To všetko ho robilo hrdým.

„Ja som ako orchester!“ zahučal. „Napĺňam vzduch vznešenými melódiami. Nie ako toto úbohé steblo, ktoré nedokáže vôbec nič. Načo je dobrý taký bezvýznamný kvet?“

Zahanbená a vyľakaná ruža mlčala.

Keď však prišiel máj, rozkvitla. Celá záhrada sa spojila v dlhom, radostnom a nadšenom potlesku.

„Nech sa pred Tebou spomínajú tiež tí, ktorí trpia nejakou strašnou nemocou a zlou chorobou tela. Pošli im anjela súcitu a utíš ich duše, ktoré sú tak trýznené hroznými súženiami tela. Tiež sa, Pane, zľutuj nad tými, ktorí padli